

Гл. 10. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНТЯНОМЪ.

6. А това *казувамъ* че който сѣе оскудно, оскудно и ще пожъне, а който сѣе щедро, щедро ще и да пожъне.

7. Всякой споредъ произволеніе-то на сърдце-то *си*, не съсъ скърбь, или отъ принужденіе; защото Богъ обыча оногози който дава съ драго сърдце.

8. А Богъ е силенъ да прѣумножи во васъ всякъ благодать, така що като имате вынѣгы во всичко всяко доволство да прѣзобилувате въ всяко добро дѣло;

9. Както е писано: Распрѣснѣ, даде на сиромасы-тѣ, правда-та му вѣчно прѣбждва.

10. А тойзи който дава сѣме на сѣятеля и хлѣбъ за хранѣ, да даде и да умножи сѣме-то ваше, и да възрасти плодове-тѣ на вашѣ-тѣ правдѣ;

11. Та да бждете отъ всякъдѣ богати во всякъ щедрость, която чрѣзъ насъ произвожда благодареніе Богу;

12. Защото служеніе-то на тѣхъ службѣ не само че запълня скудость-тѣ на святыи-тѣ, но и прѣзобилува чрѣзъ много благодаренія Богу;

13. Понеже чрѣзъ опытъ-тѣ на това служеніе тѣ славятъ Бога за покорство-то, което имате въ исповѣданіе-то на евангеліе-то Христово, и за щедрость-тѣ на ваше-то къмъ тѣхъ и къмъ всички участіе,

14. И чрѣзъ тѣхно-то моленіе за васъ, като имъ сте драгы за прѣмногѣ-тѣ Божіиѣ благодать на васъ.

15. Благодареніе же Богу за неисказаниѣ-тѣ неговѣ дарбѣ.

ГЛАВА 10.

1. И самъ азъ Павелъ молиѣ вы съ кротость-тѣ и тихость-тѣ Христовѣ, азъ който *сѣмь* смиренъ, когато сѣмь при васъ; а когато не сѣмь при васъ земамъ дързновеніе къмъ васъ;

2. И молиѣ *ви* ся, кога дойдѣ при васъ, да *ся* не *принудѣ* да